

Bilag.

Som Indledning til den af Landstingets Statsrevisionsudvalg afgivne Betænkning over det foreliggende Statsregnskab findes nogle almindelige Bemærkninger, der ere rettede til Statsrevisorerne. Den første af disse angaar en Begrænsning af den hidtil raadende Opfattelse af de for Statsrevisionen gældende Bestemmelser. Da dette Spørgsmaal imidlertid kun kan løses ved overensstemmende Udtalelser fra begge Tingene, og da en Udvalgsbetænkning næppe er det rette Sted til at diskutere Spørgsmaalet om den heldigste Løsning, skal nærværende Udvalg ikke her komme nærmere ind paa Sagens Drøftelse. Udvalgets Flertal kan dog ikke undlade at opfordre Statsrevisorerne til at arbejde videre i det gode Spor, der er dannet ved mange Aars Sædvane, indtil overensstemmende Udtalelser i anden Retning foreligge fra begge Tingene.

Den anden Bemærkning i Landstingsbetænkningen indeholder et Ønske om, at Statsrevisorerne vilde lade deres Bemærkninger fremtræde paa en i typografisk Henseende mere iøjnefaldende Maade; til dette Ønske slutter nærværende Udvalg sig.

Udvalgets Mindretal maa slutte sig til de af Landstingets Udvalg fremførte Ønsker om, at Statsrevisorerens Betænkning maa komme til at foreligge i en betydeligt mere overfuelig Form. Mindretallet formener, at dette vilde kunne ske derved, at den store Mængde af detaillerede Regnskabsdata, der ikke give Statsrevisorerne Anledning til nogen Bemærkning, komme til at fremtræde som Bilag til Betænkningen.

Endvidere indeholder Indledningen til nævnte Landstingsbetænkning en Undersøgelse af, hvilke Overstridelser Ministrene som Chefer for de forskellige Administrationsgrene ere forpligtede til at søge bevilgede paa Tilløgsbevillingsforslag.

Flertallet i nærværende Udvalg skal i den Anledning bemærke, dels at de givne Regler ikke stemme med Landstingets egne tidligere Afgørelser, dels at Reglernes Overholdelse vilde fjerne os i høj Grad fra det sunde Grundlag for Statshusholdningen, der ligger i Bestræbelsen efter Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab, dels endog vilde substituere en Revisionspaatale for Rigsdagens Bevillingsret. Man kan derfor ikke godkende Betragtningen i Landstingsbetænkningen, saa meget mindre som man tror, at enhver Minister, der besidder Agtelse for et konstitutionelt Statsliv, for sin egen Skyld helst vil udbede sig Efterbevilling, naar Forholdene have tvunget ham til at foretage Udgifter, der ikke vare forudbevilgede.

Mindretallet ønsker ogsaa en nøje Overensstemmelse imellem Bevilling og Regnskab og kan derfor kun tiltræde Landstingsudvalgets Opfattelse under den Forudsætning, at der er Tale om en forholdsvis lidet betydelig Overstridelse.